

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Reservata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

res. 4. cit. 5. Ex his. Quæ omnia confirmantur ex Bulla Clem. VIII. de largitione munerum, in qua aliis Religiosis munera præbere prohibitis, Equites expressè excipiuntur: unde & corroboratur, quod initio diximus, eos verè esse Religiosos, alioqui enim excipi non debuissent. par. 1. tr. 6. res. 23.

Per professionem Religionis S. Ioannis dissolvitur matrimonium

4 Denique per professionem Equitum S. Ioannis dissolvitur matrimonium rarum. D.D. communiter contra Sotum in 4. d. 27. q. 1. art. 4. par. 3. tr. 2. res. 30. S. Quinto. Unde, vxore Monialium habitu assumente, & licet iuuenis, potest habitum D. Ioannis assumere. Sic tenet, & de praxi testatur Pontius lib. 9. c. 12. n. 3.

Et impletur votum Religionis absque alia professione

contra Sanchez l. 7. disp. 32. n. 4. par. 4. tr. 4. res. 73. §. Non delinam. Et qui votum Religionis emisisset absque alia professione, satisfaceret, per ingressum huius Religionis, ut probabiliter. Cædo de paup. relig. dub. 10. n. 6. & Pontius de impend. causa 27. q. 2. §. 4. id extendit ad Religionem S. Iacobi par. 2. tr. 16. res. 37. Per professionem verò S. Iacobi, & aliarum Religionum militarium, matrimonium rarum non dissolvitur, non quod sit solemnitas, sed quia Summus Pontifex præscribendo, modum eius & formam, minuit solemnitatem. Moral. 2. c. 1. §. 19. n. 18. par. 3. tr. 2. res. 30. §. Quinto.

Et quicumque equites confitentur, & communicantur publice

5 Nota hic, Religiosos equites ad confessionem, & communicandum publice accedere, ut late probat Sancius disp. 45. n. 3. Vbi n. 6. idem docet de omnibus laicis, quod tamen intelligendum foret, cessante scandalo, quod raro deficit. par. 3. tr. 2. res. 30. in fine.

RELIGIÆ

Reliquiæ non approbatur

1 Reliquiæ non possunt adorari & venerationi exponi absque approbatione. Quid tamen in hoc faciendum, vide V. Episcopi iurisdictione in Reliquiis. Aduerte verò cum Palao tom. 2. tract. 8. disp. 1. punct. 6. num. 11. non esse illicitum, proponere adorationi Cru-

cem ornata variis reliquiis non approbatur, tum quia sic vsus obtinuit, tum quia in tali casu non reliquiæ, sed crux adoranda proponitur, & si quis eas adorat, hoc erit per accidens, & pertinebit ad cultum priuatum, contra Bonac. disp. 3. de ador. quasi. 1. punct. 4. n. 6. part. 5. tr. 5. res. 35. §. Notandum. Item reliquias approbatas exponere videndas & tangendas in die festo, animo colligendi elemosynas, regulariter non est mortale. p. 10. tr. 16. res. 73. Princeps in bello non potest reliquias capere & distrahere. Idem. res. 74. An reliquiæ alienari possint sine solemnitatibus, vide V. Prælati num. 28.

RESERVATA

1 De reservatione casuum dictum est V. Casus reservati. Et de reservatione absolutum V. Absolvere à darent. reservatis, & aliquid V. Pœnitens.

2 Casus reservati à quocumque prælato, de licentia Papæ absolui possunt, eo inconsulto. p. 10. tr. 12. res. 18. Reservata in bulla Cœnæ, vel Episcopo absolui non possunt à regularibus. p. 10. tr. 13. res. 12. Casibus & censuris Episcopalis subsunt Moniales. Quæ si exemptæ sunt, non potest Episcopus reservare sibi casus circa illarum clausuram. lb. res. 52.

3 Casus reservati Episcopo per statutum, eo mortuo, adhuc permanent, ac si reservatio est personalis, eo mortuo, expirat, ut ex Pialescio retulimus V. Casus, numero 12. & sic tenet communis opinio. Et quidem reservatio facta in mandatis visitationum tam Episcopi quam Prælati Regularis, siue cum excommunicatione, siue sine, censetur personalis, & mortuo Episcopo, vel manus à munere amouente Prælato, expirat. Quod tamen intellige quoad crimina commissa post mortem Episcopi, & non quoad commissa tempore reservationis. Fagundes parte 2. libro 8. capit. numero 30. par. 6. tr. 6. res. 41.

4 Peccat Prælati Regularis,

non

An absolui non solum contra charitatem, sed etiam
possint, li- contra iustitiam, negando facultatem
centia peti- Confessario, absolventi aliquod refer-
ta, & non varum, si ex licentia negata timeretur
obtentio? grave aliquod subditi detrimentum,
etiam ex eius fragilitate, aut dultitia.
Lugo *de sacram. poenit. disputatio 20. sect. 10. §. 4.* contra Suarez *tomo 4. disputatio 30. sect. 4. numero 7. & 8.* Et in tali casu Confessarius potest nihilominus poenitentem pro illa vice absolvere, licentia petita, & non obtrata, ut diximus V. *Absolvere, numero 12.* sic declarante Paulo V. ut docet Texeda *tomo 2. libr. 3. tractat. 31. §. 4. contr. 20. numero 129.* & alii. Ut autem Confessarius prudenter iudicet, facultatem concedendam esse, ait Suarez sufficere, quod nulla ratio suadeat esse negandam, & si aliqua ratio negandam suaderet, & nihilominus poenitens nullo modo veller superiorem adire, tunc negari non posset licentia; quia, cum reservatio instituta sit in medicina, non debet nocere subiecto. Et quamvis in tali casu poenitens non videatur rite dispositus, quippe qui, nullo metu prohibente, nollit ad superiorem accedere, virgente Confessionis praecepto: totum id nihilominus infirmitatis esset, & compassione dignum, ut illud indicat praxis Pralatorum, & ipsius Summi Pontificis, qui propterea saepe concedit per lubbilza, & Bullas facultatem eligendi Confessarium pro quorumvis casuum reservatione. Saepe etiam poenitens nondum decrevit praeceptum violare, sed vacillat & ideo a Praelato sustineri debet, & non cadat. Et si decrevit, facultas illi salubris erit, quia sublata difficultate, facilitas, & suavius ad dolorem, & propositum disponetur, ad quod iuvare illum debet Confessarius, & sufficere dolorem habere generalem, de omnibus peccatis commissis. Quae omnia docet Lugo *ubi sup. numero 219.* contra Fagundez *in decal. tom. 1. lib. 1. cap. 43. numero 19.* An absolui possint reservata ex praesumpta superioris facultate cum rati habitatione de futuro, vide V. *Ratificatione, 110.*

3 An ignorans, peccatum esse refer-
vatum, reservationem incurrat, vide V. *Et quid si dubium sit, ignorantia numero 8.* An bona fide peccatum reservatum non habenti facultatem confitens, remaneat absolutus, vide V. *Poenitens, numero 1.* Petest *Si commissus?* quis confessus sit haeresim, v. gr. dubiam simplici Confessario, a quo propter dubium absolutus fuit, compesto deinde, quod peccatum certe commiserit, remanetne absolutus? an debet pro absolutione superiorem adire? Respondet Lugo *de sacram. poenit. disputat. 20. sect. 1. numero 20* se satis probabile existimare, quod talis remaneat absolutus, nec aliam habeat obligationem, & argumentatur a simili, nam Sanchez *in sum. tom. 1. libro 4. cap. 44. numero 10.* dicit, quod si simplex Confessarius dispensavit in voto reservato dubio, dispensatio tener, etiam si postea votum comperiat esse certum; sic exigente restra Ecclesiae gubernatione. *p. 617. c. 10. §. 40. 8. Ad secundum.*

4 Pecciterum: An poenitens, qui *Aut si quis data opera extra diocesim pergeret, in accederet quae aliquod crimen non esset reservatum, ut ab illo absolveretur per simplicem Sacerdotem, recte absolvarur? Respondet Bauny. part. tractat. 4. vatae quast. 8. dub. 5.* quia dum eo pergit, habet ius confitendi confessariis illius diocesis, secundum iura, & dispositionem illius Synodi. Contrarium tenet Zambellus V. *casus numero 26. ex sacra Congreg. die 19. Novemb. 1616. part. 6. tractat. 7. resolutione 57.*

R E S I D E N T I A.

1 Residentiam Episcopi non esse de *An residen- iure divino docuerunt Gatarin. tia Episco- & Campegius, Alfonso Salmeron, & pisti de iure divinos. Andreas Gerunda. Sed communis sententia Theologorum contrarium docet. Ita Franciscus Torrens, Bartolomaeus Carranza, & Iacobus Nardane. Et stando in hac opinione non dispensat Papa in iure naturali praescriptivo*